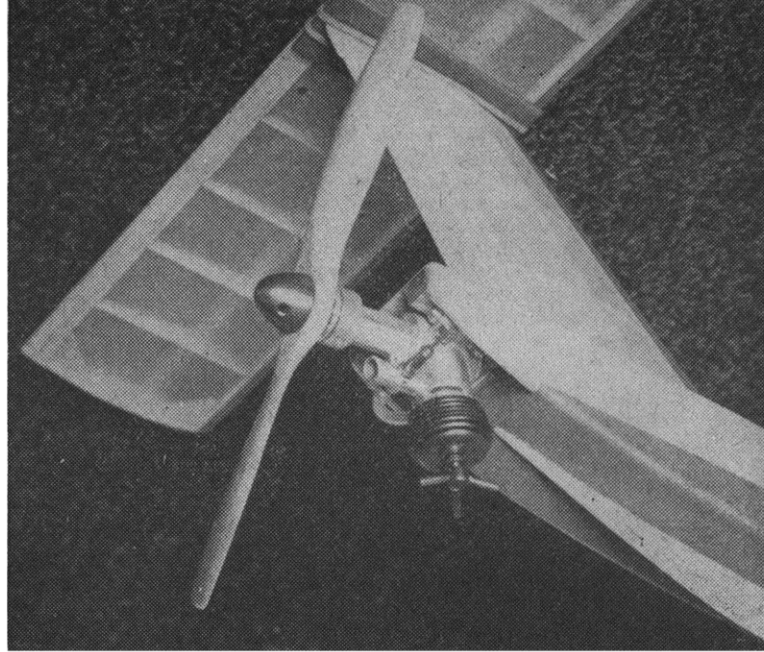
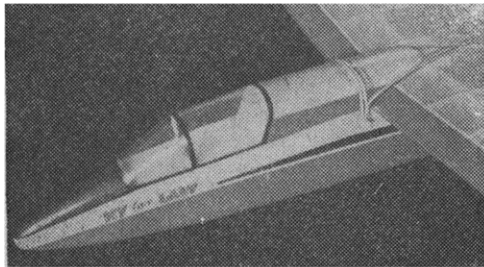

trochu zvláštní

SPORTOVNÍ R/C DELFIN

Pokud by model někomu připomínal - ať už tvarem nebo jménem - skutečný letoun, pak nejde o podobnost náhodou. Autor však netvrdí, že jde o polomaketu.

Představte si našeho modeláře, který si vzal do hlavy, že bude létat akrobaci s R/C modelem. Fantastická představa, že? Patřím k té hrdce beznadějných optimistů a jako takovému jest mi každoročně po sezóně uvést svou nervovou soustavu do přijatelného stavu. Zkušenější doporučují jako lék rybářský prut, já to řeším tak, že si postavím házedlo, gumáček, raketoplán nebo podobnou hračku.

V zimě 1965—66 jsem si naplánoval radiáčka kategorie „DIBLÍK“. Naplánoval, postavil a zaklouzal. Na víc nebyl čas - nová sezóna byla přede dveřmi a bylo třeba „zpracovat“ na jiných modelech. Delfin - tak byl modýlek pojmenován - ztrávil rok na skříni co bytový doplněk a jako takový se plně osvědčil. Byl by tam asi dodnes, kdybych se o něm neopatrně nezmínil redaktorovi Modeláře. Divná věc: ten dobrý muž, chovající se až do toho okamžiku naprosto neutrálně, nápadně ožil, když jsem se jen tak mimochodem zmínil, že mám malý jednopovelový R/C model s tlačným motorem docela vzadu. Nechtěl jsem kazit náladu a tak jsem v dobré vůli, nic zlého netuše, realisticky popsal několik letů tohoto modelu a to včetně drobných nehod. (To abych dodal líčení věrohodnosti.) Plácli jsme si: do týdne plánek, popis, detailní fotky a fotky za letu (!)

Já vím, lhát se nemá. Věckrát to neudělám. Konečně týden je moře času. Za tu dobu se dá zalítat sedm radiáčků - pokud ovšem venku nezuří víchřice (ale ona zuří) a pokud na letišti není po kotníky bahna (ale ono je - je přece leden). No - nebudu to natahovat - našly se v tom týdnu přece jen dva dny, kdy vítr zeslábnul na přijatelnou míru - dokonce i na blátě se udělal škrálop - takový akorát tvrdý, aby se člověk nezabořil, ale ne zase tak tvrdý, aby se do něj nemohl model zapíchnout až po náběžku... Zkrátka jsme Delfina zalétali. Nemá za sebou stovky startů, jak by se slušelo na model prezentovaný široké veřejnosti, ale létá slušně.

Zalétán byl s motorem Cox Babe Bee 0,8 cm³ a o den později i s Jenou 1 cm³, pro kterou byl původně navržen. Jena je však zbytečně výkonná, proto jsem namontoval vrtuli (Ø 190/90) otočenou. Toto řešení je bezpečnější než létat na omezenou příпуст paliva. Jinak se s modelem zachází stejně jako s každým jiným.

ZPŮSOB STAVBY

je naprosto běžný, omezím se jen na několik poznámek: **Trup** je slepen z balsaových prkének tl. 2,5 mm, bočnice vpředu i vzadu jsou zesílené překližkou tl. 0,8 mm, hlavice je balsaová, poslední dvě přepážky z překližky tl. 2,5 mm, motorové lože z překližky tl. 4 mm. Horní hrany trupu zesíleny smrkovými lištami 2,5 × 2,5, lyže z překližky 3 mm. Potah z tenkého Modelspanu.

Křídlo: náběžná část z balsy tl. 2 a 4 milimetry, nosník ze dvou smrkových lišt 5 × 2 s balsaovou stojinou, odtoková

část z balsy tl. 2 mm, žebra z balsy tl. 2,5 mm; potah středním Modelspanem.

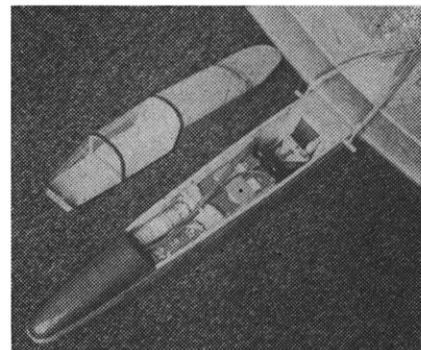
Výškovka je celobalsaová: náběžná lišta tl. 4 mm, nosník 3 × 7, odtoková lišta 4 × 14, žebra tl. 2 mm; potah tenkým Modelspanem.

Směrovka: náběžná lišta dvakrát balsa tl. 2 mm, steven dvakrát smrk 5 × 2 s balsaovou stojinou, odtoková lišta dvakrát balsa tl. 2 mm, žebra z balsy tl. 3 mm; potah středním Modelspanem.

Pokud byste chtěli zvětšit model 1,2 až 1,3krát, neměla by jeho váha přesáhnout 1 100 až 1 300 g. V prvním případě je vhodný motor o objemu válce 1 cm³, ve druhém 1,5 cm³.

Přeji vám stovky úspěšných letů!

Jaromír BÍLÝ, LMK Mělník

Okrajová žebra křídla a žebro výškovky ▽

